

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Adulatoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Senatu conquestus est, hostes non triduo magis procul Roma proprias habere sedes. Romana vero potentia ac universam Italiae robur à Transalpinis gentibus sese nobis totiens superfundentibus, ea de causa quassari constringique cepta, quod, ut Plin. inquit, Hellico quidam Helverius, qui Romae ob fabrilem artem aliquam diu commoratus fuerat, in Galliam remeans ficum siccam, & uvam, oleique & vini præmissa secum tulit, quorum usu delicato suavique concitati feroces populi, ad hanc usque diem assiduis non calamitatibus affligere numquam desistit: quamvis natura ipsa Alpibus, & tam inexuperabili munimento Italiae procul Gallias atq; Germanias coercuerit: quorum feritas si quando gravis Italiae fuit, nullo certe unquam tempore calamitosior extitit, quam quinto jam & vigesimo ab hinc anno, quibus universa Italia caedibus, rapinis, incendiisque desolata pervastatur, hinc Germanis, hinc Hispanis extremum ejus excidium assidue meditarentibus.

ALIMONIA. CAP. XXXIX.

Sed ut quærelæ cessant, adeo ficum alimentis idoneam esse compertum est, ut eam Cereris donum dicitur pro; alimoniam symbolo suscepit. Quantum enim ficus humanae prodest alimoniam, vel eo manifestum esse potest, quod athletas ficis ficibus pascere moris fuerit, ut auctor Plinius: experimento enim comprobatum est, eo cibo frequentius sumpto, corpora & vires mirum in modum adjuvari. Quod vero Attica eo fructuum genere magnam est nobilitatem assecuta, Paulanus ait, Cererem primum in ea regione ficum Phytalo cuidam hospitalitatis præmium donasse, ejusque rei monumentum extare his versibus celebratum:

Hic quondam hospitii Phytalus suscepit honore
Legiferam Cererem, quæ molli cortice pomam
Prima dedit, dixere sacram mortalia ficum
Ora, genus Phytali decus hinc in sine secuti est.

nimirum
Phytalo ho-
stii grati-
am referat
Paulanus
in Atticis.

ADULATORIBUS DEDITUS. CAP. XL.

Dixit enim hominem adulatoribus deditum Thebanus Cætes per ficum arborem in prærupta asperaque rupe fatam describat: quippe quo sit hominibus difficilis accessus. Ejus vero fructus à cæcis & milvis tantum decerpitur, ita horum opus ad impurissimum & adulatoribus depasci. Idem de reliquis etiam arboribus quotquot fructiferae essent, Diogenes dicere solebat.

D. Laert. in
ejus vita.

DULCEDO VERITATIS. CAP. XLI.

ET Mercurius sibi ficum vendicavit, cui undevigesimo primi mensis die Egyptii sacra faciebant melle & ficu, quæ sacra eo clamore proferebantur, ut quod hieroglyphice in eis titaret exponentes, id eundem clamarent, quod dulcem esse veritatem significat.

Ficus sacra
Mercurio, a

CYRENENSIVM PIETAS IN SATURNVM. CAP. XLII.

STATUS vero plerumque ficis coronata, Cyrenensium religionem indicabant, quia & Saturnus decus in agricultura suum meruit, quem agri colendi autorem, & institutionis putationisq; & stercoreationis repertorem memorant, neq; minore quam Cererem honore honestandum existimabant. Hinc Cyrenenses cum rem divinam faciebant ficis recentibus coronari consueverunt, quod & alimonia in eis, & gustus suavitatis egregie vigerent. Hæ sunt, honoratissime Princeps, arbores illæ ad ingenium tuam naturam accommodatæ, quas de sumpsi ex hortis meis ductilibus, limoq; Nilotico in arcas ingesto, necum quaqua iter est eire vectro. Neq; vero folia his arboribus ulla unquam decidunt tempestate: licet bitque perinde tibi, si plantis his delectari ceperis, eas hoc terreno pactas in Britannias usque tuis asportare: quæ mundi pars, cum olea, vite, & ficu careat, illas aspiciant non modo suo tempore frondescentes, sed toto etiam anno, folio numquam deceduo, perpetuo virides admirentur. Sedenim, ut serio loquar, eas tu si pertractabis earumq; vim diligenter inspexeris, cordi ita insitas, tuo comperies, id nihil tui similis esse, etsi modestissimus es, confiteri necesse habeat. Nam boni quicquid in Divisilla significant, ea omnia tuæ congruunt pietati.

Hinc à sa-
turo.
Macrobis
l. 1. c. 10.